

Móra Ferenc:
A CSÓKAI CSÓKA

Csókai csókának
Mi jutott eszébe?
Föl szeretett volna
Öltözni fehérbe.
Unta szegény jámbor,
Hogy ő télen-nyáron
Örökkön örökké
Feketébe járjon.

Ahogy így tűnődik
Ághegyen a csóka,
Arra ballag éppen
Csalavér, a róka.
Attól kér tanácsot,
Mit kellene tenni,
Hófehér galambbá
Hogy kellene lenni.

– Nincsen annál könnyebb
– Neveti a róka –
Fürödj meg a hóban,
Te fekete csóka!
Olyan fehér galamb
Lesz rögtön belőled,
Hogy magam sem tudom,
Mit higgyek felőled.

Nagyeszű rókának
Szót fogad a csóka,
Nagy vígan leugrik
Az ágról a hóba.
Az orra hegye se
Látszik ki belőle,
Kérdi is a rókát,
Mit hisz most felőle?

– Azt hiszem, galamb vagy –
Csípte meg a róka
S csapott nagy ozsonnát
Belőle a hóba.
Róka csípte csóka,
Csóka csípte róka –
Így lett fehér galamb
A csókai csóka.